

Život po vteřinách

Devítka

1. Řekni mi, řekni, co se honí ti hlavou,
když máš pocit, že tvý ryby řekou zbytečně plavou,
řekni mi.

Řekni mi, řekni, kdo ti stojí o tu lásku,
o ty večery a noci v póze bohémských pásků,
řekni mi.

R: Zlehka jak dým se rozpouští
dny po vteřinách, pro děti člověka na soudný den,
zvoní na věžních hodinách
i trnů je víc než stihne otupit čas.

2. Spočítej rozumně svý má dáti - dal,
je ti přes třicet a stejně nejsi Bůh ani král,
snad jen já.

Snad jenom ty mi někdy stojíš za tu lásku,
za ty večery a noci, za tu frajerskou sázku
na život.

R: Zlehka jak dým se rozpouští
život po vteřinách, na krátko na zemi a na dlouhý rok,
spaní po cizích peřinách,
jen na vlastní krov, nějak nám nezbývá čas.

3. Když vany zhasnou, sejdem z očí i z mysli,
lesklí od potu a rozdaný těm co zrovna přišli.

Zestárli na cestě a hrdí na tu lásku,
na to že jsme někm přivezli svou frajerskou sázku
na život,
na život,
na život.